

— Medens Misligheder i den sidstnævnte Henseende formentlig kunde forhindres gennem Paalæg til Toldvæsenet om at udstrække sit Tilsyn til det heromhandlede Omraade, vil saadant vistnok ikke kunne ske med Hensyn til det første Punkt, ligesom der ikke i de gældende Lovbestemmelser om Skibsproviantering indeholdes hertil sigtende Regler. — En ikke ringe Betyggelse i den anførte Henseende afgiver dog Bestemmelsen i § 8, hvorefter Kødkontrol vil blive indført i de fleste Købstæder.

Til § 2.

Idet man i det hele kan henvise til, hvad der i de indledende Bemærkninger er anført angaaende de Slagterier og Fabriker, paa hvilke Slagtning samt Tilberedning af Kødvarer til Eksport bør kunne foregaa, skal man kun tilføje, at Kommissionen har anset det som en Selvfølge, at saadan Virksomhed kan foregaa paa de Staten tilhørende Slagterier, idet det, hvor disse maatte være bortforpagtede, forudsættes, at Staten gennem Forpagtningskontrakten nærmere fastsætter Slagteriets Stilling overensstemmende med Lovens Regler.

Da Etableringen af den i nærværende Lovforslag omhandlede Statskontrol for private Slagteriers Vedkommende udelukkende er begrundet ved Hensynet til at befæste vort udenlandske Marked, og Retten til fri Afsætning indadtil kun er denne Foranstaltnings Konsekvens, følger heraf med Nødvendighed, at Statskontrollen ikke bør indrømmes private Slagterier, der arbejde med en anden Opgave som Hovedformaal end Eksporten. Slagteriets Benævnelse som „Eksportslagteri“ bør følgelig være uden Betydning, naar dets Hovedvirksomhed dog falder paa det indenlandske Forbrugs Omraade. Ligesom der derfor ved Ansøgninger fra bestaaende Slagterier om at opnaa den i nærværende § om-

meldte Anerkendelse bør finde en Afvejelse Sted af Forholdet mellem den paa Slagteriet hidtil (f. Eks. i Løbet af det sidste Aar) stedfundne Eksportslagtning og Slagtningen til Forbrug i Indlandet, saaledes bør der — navnlig gennem Overtilsynets Virksomhed — nøje vaages over, at det omhandlede Forhold ikke forrykkes paa Slagterier eller Fabriker, der allerede have erholdt Statskontrol. En Forrykkelse i Retning af overvejende Slagtning til indenlandsk Forbrug maa da efter Kommissionens Formening medføre Statskontrollens Bortfalden paa det paagældende Slagteri.

Til § 3.

Som det fremgaar af Forslaget tænkes den til de statsansatte Dyrslægers Lønning nødvendige Sum fastsat ved de aarlige Finantslove, og Regeringen bør da iøvrigt med Hensyn til Beløbets Anvendelse være stillet saaledes, at den efter sit Skøn kan benytte den fastsatte normale Lønningsskala (2,000—3,500 Kr.) under Hensynstagen til Omfanget af den enkelte eller samlede Virksomhed, der overdrages Dyrslægen. I sidstnævnte Henseende har man navnlig tænkt paa Hensigtsmæssigheden af at overdrage en ved et Svineslagteri ansat Statsdyrlæge tillige at udøve Kontrollen ved et i samme Købstad eller i dens Nærhed beliggende mindre Kvægekseportslagteri, hvor Slagtningen foregaa paa Tider, der ikke kolliderer med Slagtningsdagene paa Svineslagteriet.

Til § 4.

Medens Kød- og Slagteaffald bør mærkes af den tilsynsførende Dyrslæge — eller dog under hans Tilsyn — som Udtryk for, at de paagældende Varer have været Genstand for hans specielle Undersøgelse, og ville være at forsyne enten med Eksportmærke (1ste Kl.) eller med særligt Mærke (2den Kl.), forsaavidt